

5. Fra *Bestyrelsen for Landsforeningen „Bort med Tobakken“* om, at der fra Statens Side maa blive foretaget videnskabelige Undersøgelser angaaende Tobakkens Virkninger paa Befolkningens Sundhedsforhold. (Indbragt den 7. November 1912 af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds, *Povlsen*).

Andragendet er en Gentagelse af et i forrige Samling indbragt Andragende, om hvilket Udvalget ikke gjorde Indstilling (se Tillæg B. for 1911—12, Sp. 1749—50).

Udvalget gør ikke Indstilling.

6. Fra 230 *Medlemmer af de fri Kirkesamfund i København og Aarhus* om Ret til under visse Betingelser at benytte Statens Kirkebygninger til Gudstjeneste og religiøse Handlinger. (Indbragt den 9. November 1912 af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds, *Povlsen*.)

Ved en Højesteretsdom af 25. Juni 1908 er det fastslaaet, at Medlemsretten i Folkekirken er uforenelig med at være Medlem af Det fri Kirkesamfund. Der er imidlertid senere truffet en Afgørelse af de kirkelige Myndigheder, hvorefter Anskuelser, som indtil da er blevet betragtet som uforenelige med Folkekirken Lære, uhindret kan forkyndes af Folkekirken Præster, og det vil for en upartisk Bedømmelse være mere end vanskeligt at paavise, at der er væsentlig Forskel mellem den saaledes indenfor Folkekirken tilladelige Forkyndelse og den, der lyder i de fri Kirkesamfund. Fremdeles maa det Forslag til en Ændring i Præsteløftet, som Rigets Biskopper har offentliggjort i Februar 1912, naturlig opfattes, som om Folkekirken øverste Tilsynsmænd erkender Umuligheden af at udelukke en Forkyndelse fra Folkekirken af nævnte Art, hvortil kommer, at Mænd i Folkekirken Tjeneste med ansete Navne uimodsagt har hævdet, at et Flertal af Folkekirken Medlemmer deler den unitariske Opfattelse af Kristendommen. Da samtidig Lovgivningsmagten har vedtaget en Lov, der aabner de saakaldte evangelisk-lutherske Frimenigheder, der ikke hører til de anerkendte Trossamfund, Adgang til Statens Kirkebygninger til baade Gudstjeneste og kirkelige Handlinger, vilde det for Andragerne komme til at staa som en rent vilkaarlig Magthandling, om man vedblivende vilde nægte dem, der næsten alle, da den nævnte Højesteretsdom faldt, var Medlemmer af Folkekirken og fremdeles ønskede at være det, Ret til, indenfor behørig Grænser, at benytte Statens Kirker.

Andragerne kunde tænke sig at indgaa paa følgende Betingelser for at opnaa Opfyldelsen af det udtalte Ønske:

1. Kun de af de kirkelige Myndigheder dertil bemyndigede Præster ved de fri Kirkesamfund kan faa Adgang til Brug af Statens Kirkebygninger.

2. Denne Bemyndigelse gives kun dem af de fri Kirkesamfunds Præster, der er villige til at afgive en Erklæring om at ville forkynde Kristendommen efter deres bedste Overbevisning om den rette Forstaaelse af den hellige Skrift.

3. Kun de af Kirkeministeriet som stemmende med Sømmelighed og Orden godkendte Ritualer maa benyttes i Statens Kirkebygninger ved de fri Kirkesamfunds Gudstjenester og religiøse Handlinger.

Andragerens Begæring er da, at Statens Kirkebygninger paa Tider, hvor der ikke paa anden Maade er disponeret over dem, paa de nævnte Betingelser overlades de fri Kirkesamfund til Gudstjeneste med Prædiken samt til Børnevelsignelse, Brudevielse og Begravelse, og de fremsætter deres Krav i Forvisning om, at Opfyldelsen af dem vil være i Overensstemmelse med, hvad der ifølge Udviklingen tjener til hele Folkets Vel.

Da det ikke er oplyst, at de fri Kirkesamfund har forsøgt at faa Ret til Brug af Folkekirken Kirkebygninger i Henhold til Lov af 1. April 1911, gør *Udvalget* ikke Indstilling.